



DEN GODE BARNEHAGEN

Den treårige kvalitetssatsingen *Den gode barnehagen* har ført til økt engasjement og samarbeid på alle nivå i barnehagesektoren.

Nærmere hundre små og store prosjekt er lagt inn på kvalitetssatsingens hjemmeside

<http://dengodebarnehagen.hive.no>

Takk til alle som har tatt oppfordringen om å dele erfaringene sine med andre! I dette bilaget presenteres et lite utvalg. Vi vet at det fortsatt er mange som har kunnskap av stor verdi for andre. Det er enkelt å legge inn egne erfaringer på hjemmesiden som er åpen fram til sommeren 2004. Bruk den!

I den gode barnehagen er det null toleranse for mobbing. Manifest mot mobbing omfatter nå både barnehager, skoler og barn og unges organiserte fritidsmiljø. Manifestpartene har opprettet en idébank for alle som er opptatt av å bekjempe mobbing. Den finner du på **<http://mobbing.ls.no>**, der du både kan hente ut og legge inn gode erfaringer.

Fylkesmennene har arrangert mange barnehagesamlinger om kvalitet de siste årene.

Barnehager, kommuner, høgskoler og andre har bidratt til at barnehagehverdagen har blitt mer synlig utover den enkelte institusjons vegger.

Vi har grunn til å tro at samarbeidet i sektoren er styrket, og det er satt i gang prosesser som vil fortsette etter kvalitetssatsingens formelle avslutning ved årsskiftet. Det finnes et stort og varmt engasjement for å sikre og videreutvikle barnehagens kvalitet i samarbeid med barn og foreldre. Barne- og familiedepartementet vil bidra til å synliggjøre engasjementet på den nasjonale barnehagekonferansen i Trondheim 5. og 6. mai 2004. Program og invitasjon vil bli sendt til kommunene utpå nyåret, men vi kan røpe at konferansen både vil by på interessante forelesere fra inn- og utland og presentasjon av en rekke lokale prosjekter som er gjennomført i løpet av disse tre årene.



Haram kommune:

Betre barnehagar i samspel

Det skal vere samanheng mellom mål og tiltak på alle nivå i kommunen – frå sandkassa i barnehagen til ordførarkontoret – meiner dei i Haram kommune. Difor er kvalitetsarbeidet i barnehagane ein naturleg integrert del av kommunen sitt utviklings- og målstyringsarbeid.

Tekst og foto: John Roald Pettersen

– Vi vil ha sol kvar dag, seier femåringane Marte og Marina i Tennfjord barnehage.

Om dét ønsket let seg innfri på Sunnmørskysten er tvilsamt, uansett målformuleringar og visjonar i det kommunale planverket. Men Marte, Marina og dei andre ungane i Tennfjord barnehage skal få meir innverknad på det som skjer i kvardagen deira. Det er eit av resultatata av kvalitetsarbeidet innan barnehageininga i kommunen.

Etter ei omfattande omorganisering i Haram kommune, vart barnehagetenestene organisert som ei eiga eining frå 1. januar 2003. Samtidig tok kommunen i bruk balansert målstyring som reiskap i heile den kommunale verksemda. I same periode gjennomførte Fylkesmannen i Møre og Romsdal ei kursrekke om kvalitetsutvikling i barnehagane, som eit ledd i departementet si kvalitetsatsing. Dermed vart det naturleg å kople desse utviklingstiltaka saman, seier leiar i eining for barnehagetenester, Marit Eik.

– Sidan vi er ein relativt liten barnehagekommune, med sju kommunale og seks private barnehagar, var det også naturleg at vi jobba saman på tvers av eigarskap og driftsform. At dei fleste barnehagane er små einingar, styrka behovet for samarbeid. Eining for barnehagetenester inviterte dei private barnehagane med, og vi er glade for at dei sa ja takk til å vere med i kvalitets- og utviklingsarbeidet. Dei private og dei kommunale barnehagane er blitt ei samla gruppe, som deltek på felles styrarmøte, felles kurs og sit i arbeidsgrupper saman, fortel Marit Eik.

Styringskort

Innføringa av balansert målstyring inneber mellom anna at ein skal arbeide ut frå eit overordna styr-



– Det å utvikle ein sterk stammekultur er også ein del av kvalitetsarbeidet i barnehagane, meiner styrar i Tennfjord barnehage, Anniken Eidsvik (t.v) og leiar i eining for barnehagetenester, Marit Eik.

ingskort for heile kommunen. Styringskortet klarer i tillegg til visjonar og mål, kva perspektiv ein skal arbeide ut frå. Perspektiva i Haram kommune er brukartrivsel, økonomi, interne prosessar, menneskeleg engasjement, og innovasjon og utvikling. For kvart av desse områda skal ein formulere hovudmål, prestasjonsmål, suksessfaktorar og måleparametrar.

– Styringskorta skal i sin tur vere grunnlag for jamnleg rapportering tvers gjennom systemet. Det vil seie at styrarane rapporterer til eining for barnehagetenester, vi rapporterer til rådmann, som rapporterer til formannskap. På dette viset skal ein sikre samanheng i heile det kommunale systemet. Barnehagane er sikra like stor påverknad og merksemd som alle andre einingar, seier Marit Eik.

Men det krev både tid og innsats å etablere ein slik måte å tenkje og arbeide på. Einingsleiar Marit Eik og to av styrarane har teke del i kommunen sine leiarkurs. Det har vore arbeidd med dette på styrarmøta gjennom heile året, og i haust vart det arrangert kurs for alle dei tilsette i barnahagane. I tillegg har barnehage-eininga etablert ei «kvalitetsgruppe» med einingsleiar og fire styrarar. Eit av medlemene i arbeidsgruppa er Anniken Eidsvik, styrar i Tennfjord barnehage.



Marte, Marina og dei andre ungane i Tennfjord barnehage skal få meir innverknad på det som skjer i barnehagen. Det er eitt av resultatata av kvalitetsarbeidet i Haram kommune.

«Vi gjer kvarandre gode»

– Ei av erfaringane er at det trengs god tid for at ein slik ny arbeidsmåte skal etablere seg. I vår barnehage har heile personalet lagt ned ein stor innsats i å diskutere visjonar, mål og konkrete tiltak.

Visjonen vår vart forresten «Vi gjer kvarandre gode», og den prosessen vi har vore gjennom har vore både krevjande og utbytterik. Ein periode vart vi kanhende litt overvelda av alle skjema og nye verkty som vi skulle halde styr på, men ved å bruke god tid og ikkje minst ved å samarbeide med andre barnehagar, har vi gradvis fått oversikt og kunne ta nye steg framover. Men vi er framleis på veg, understrekar Anniken Eidsvik.

I Tennfjord barnehage har dei brukt mykje tid på å diskutere verdiar og kva slags barnehage dei ønskjer å vere, noko dei meiner er ein viktig del av kvalitetsarbeidet. Mellom anna har dei formulert mål som går på god kommunikasjon med barn og foreldre, at dei skal ha gode rutiner for kontakt, og at dei skal vere opptekne av foreldre og barn sine behov. Eit resultat av dette er at dei har innført barnesamtalar, og at foreldresamtalane er meir fokusert på å få informasjon frå foreldra om kva barnet er interessert i. Difor går dei no i gang med eit tredelt prosjektarbeid i barnehagen, der ungane er delt inn etter interesseområde.

Eit meir engasjert personale er ein av dei positive effektane einingsleiar Marit Eik har sett. Både innan kvar barnehage og i sektoren som heilskap har samarbeid og samspel sett gode spor.

– Eit døme er styrarmøta, som vanlegvis er heildagsmøter ein gong i månaden. Tidlegare har vi halde desse på kommunehuset, men i vår fekk vi ein idé om at det kunne vere lurt å variere møtestad. Vi er så heldige at vi har eit freda fyr på ei av dei mange øyene i kommunen, og vi la eit av styrar-

møta til Ulla fyr heilt ute i havgapet. Det var så vellukka at vi no i haust skal ha eit to dagars seminar med overnatting der ute. Det er forresten mange i gruppa som har lese Ingebrigt Steen Jensen si bok «Ona fyr». På same måte som Steen Jensen ser vi også verdien av ein sterk stamme-kultur. Men vi held oss med eige fyr i Haram! seier einingsleiar Marit Eik.

Småkommunar i nettverk

For fem år sidan var dei «verstingane» i Møre og Romsdal, med den lågaste barnehagedekninga i fylket. Gjennom «Nettverket for dei bynære kommunane» har Haram, Sula, Giske, Fræna og Frei sett fokus på både barnehageutbygging og kvalitetsutvikling.

Det var Fylkesmannen i Møre og Romsdal som i si tid tok initiativet til nettverket. Med små ressursar, få barnehagar og felles utfordringar knytt til det å ligge nær dei tre byane i fylket, var behovet stort for erfaringsutveksling og felles løft. Nettverket har hatt fleire typar samlingar, mellom anna ei ekstra oppfølging av fylkesmannen si kursrekke om kvalitetsutvikling i barnehagane.

Nettverket var sist samla i september, då stod ei førebels oppsummering av arbeidet med kvalitetsutvikling på dagsorden. Her kunne styrarar og administrativt personale utveksle erfaringar om alt frå kvalitetsverktøy, planarbeid og organisering til gode idéar og praktiske løysingar.

«Skal – skal ikke»

Eit prosjekt som engasjerar

– I starten av prosjektet «skal-skal ikke» var eg usikker på kva vi egentleg hadde sagt ja til. Men etter to dagar på opningskonferansen i Oslo i oktober 2002, kjende eg meg trygg på at vi hadde gjort det rette valet, fortel leiaren for Jørpeland barnehage, Arild Johannesen. Som representant for Strand og Forsand kommunar, tok han i haust imot oppmuntringsprisen 2003.

Tekst og foto: Reidun Astrid Nydal

Når vi besøker Jørpeland barnehage ein av dei flottaste haustdagane i november, er det ein svært nøgd leiar, Arild Johannesen, som syner oss oppmuntringsprisen: eit vakkert målerstykkje av kunstnaren Alfred Vaagsvold. Biletet syner ein stor, skinande prestekrage. Eit par av blomsterblada er revne av. Slik har kunstnaren sett føre seg bodskapen i prosjektet «skal – skal ikke». Johannesen fortel at prosjektet handlar om vaksenrolla, om livet og kvardagen til barna og om det å velja. Dei vaksne må vera medvetne om si rolle som modellar for dei som veks opp.

Initiativ nedanfrå

I slutten av 2002 held to av barnehagane eit foreldremøte om barn og media. Alle tilsette var til stades, men berre ei handfull foreldre. – Men dei ga oss gode tilbakemeledingar, seier Johannesen. Organisasjonen Barnevakten sette fokus på data-spel, video og slikt. Det vart ein tankevekkjar om å verta meir kritiske.

–Har folk her vorte godt kjende med prosjektet?

– Vi har sendt ut ei brosjyre om det til foreldre.

Oppmuntringsprisen har óg vore med på å gjera arbeidet kjent. Men det tek vel si tid før folk kan sjå resultat i handling og trivsel.

Over 100 søkarar

Det var i september 2002 at Strand og Forsand gjekk saman om ein søknad. Blant dei over 100 søkerane til det treårige prosjektet, vart 26 deltakarar frå heile landet plukka ut. Det var fem kommunar, seks barnehagar, elleve grunnskular, tre vidaregåande skular og ein kyrkjelyd. Johannesen kan fortelja at dei nettopp hadde gjort seg ferdige med eit treårig prosjekt om «sosial kompetanse». Det fungerte svært bra, og «skal-skal ikke» blei ei naturleg vidareføring. Johannesen kan óg fortelja at gjennom samarbeidet mellom barnehagane vert arbeidet meir forpliktande.



– I april 2003 hadde alle i vårt prosjekt ein felles planleggingsdag i samarbeid med Arlene Thorsen, den dyktige mentoren vår. Vi laga eit program der vi fekk eit sams fundament. Det vart også startskotet for vår del i prosjektet. Johannesen fortel at rådmannen i Strand, Ina Fjelde, har drege prosjektet opp på leiarnivå i kommunen. Det vil seia at ho har latt det gå inn i det ho har kalla eit oppvekst-prosjekt. I ei arbeidsgruppe er alle dei tidlegare etatane representerte. Siv Odland, ein av førskulelærarane som vi møter i barnehagen er óg viss på at prosjektet har mykje for seg.

– Vi tenkjer meir på vaksenrolla og på det å vera medvetne om det vi gjer.

Enorm interesse

– Prosjektet vekte enorm interesse, seier Svein Helgesen, utdanningsdirektør i Rogaland. Han er særst glad for at oppmuntringsprisen gjekk til Strand og Forsand. Barnehagar er nemleg i mindretal i prosjektet på landsbasis. Helgesen legg vekt på at prosjektet har ein verdiforankring i tråd med det den norske skulen står for. Styrken ligg i at det har ein sterk grasrotprofil. Det at dei einskilde prosjekta har ein mentor, ein fagleg fyljesvein, meiner Helgesen er suksessfaktor nummer ein.

Kompetent personale med ekstern veiledning

Gjennom forskningsprosjektet «Den norske barnehagekvaliteten» lærer personalet i fire pilotbarnehager i Trøndelag å sette ord på sin kompetanse, vurdere det de kan og bruke dette i videre utviklingsarbeid. En ekstern veileder er rådgiver i prosessen.

Tekst: Julie Maske

- I de norske barnehagene er det mye god, taus kunnskap. Målet med utviklings- og kompetansehevingarbeidet vårt er å kommunisere hva barnehagene er gode på, og hva som kan endres for at de skal bli enda bedre, sier prosjektleder Kari Kvistad ved DMMH i Trondheim. Forskningsprosjektet startet i januar 2002 og avsluttes i løpet av våren 2004, med sluttrapport som legges fram på Barnehagekonferansen i Trondheim i mai.

- Vi har kalt rapporten «Underveis – alltid?» fordi det er en utviklingsrapport fra fire pilotbarnehager. Disse fire har deltatt gjennom prosjektperioden og drevet sitt eget utviklingsarbeid, gjennom søkelys på kompetanse og vurdering, forteller Kvistad.

Pilotbarnehagene plukket ut egne satsingsområder fra barnehagehverdagen som de vil jobbe med og utvikle. Disse områdene er: leken og barnets medbestemmelse, måltidet, garderoben samt lek og voksendeltakelse.

- Gjennom prosjektet ønsker vi å skape forutsetninger for læring, motivasjon og deltakelse i hele personalgruppa. Når gruppa velger et område fra hverdagen, er det lettere å se hverandre og reflektere over hvordan man jobber. Hovedpoenget er å utvikle gode vurderingsverktøy for å utvikle forståelse, kunnskap og ny innsikt i hva barnehagekvalitet er. Kvistad forteller at verktøyene blant annet er praksisfortellinger, observasjon, barneintervju og fotodokumentasjon som i ettertid tolkes både av barn og voksne. Den eksterne veilederen hjelper til med å tolke og analysere personalgruppens erfaringer.

- Vi håper erfaringene fra prosjektet har overføringsverdi til andre, og at dette arbeidet ikke stopper våren 2004. Poenget er å se at barnehagene er i en kontinuerlig utvikling, og at man er åpen for denne prosessen, avslutter Kvistad.

«Underveis-alltid?» er andre delrapport i forskningsprosjektet «Den norske barnehagekvaliteten» som er iverksatt på bakgrunn av Stortingsmelding nr. 27, 1999-2000, «Barnehage til beste for barn og foreldre». Det gjennomføres i regi av Dronning Mauds Minne Høyskole (DMMH), Senter for FEI, i samarbeid med Fylkesmannen i Sør-Trøndelag og Barne- og familiedepartementet. Her utfordres barnehagene til å rette fokus mot det kompetente personalet.

Gode råd:

1. Fokuser på det positive som skjer i barnehagen.
2. Få de ansatte til å se sin egen kompetanse.
3. Plukk ut en hverdagssituasjon, og analyser hva som skjer. Synliggjøring av praksis kan få ringvirkninger til andre situasjoner.
4. Reflekter over hverdagen, finn gode verktøy til analyse. Kunnskap og innsikt gjennom metoder som praksisfortellinger, barnesamtaler, observasjon og diskusjon rundt fotografier sammen med barna, gir unik kompetanse.
5. Inkluder barna i alt utviklingsarbeidet som angår barnehagen.
6. Vurder kontinuerlig arbeidet i barnehagen, både gjennom egenvurdering og gruppevurdering.
7. Bruk ekstern veileder i perioder. Et menneske utenfra ser barnehagens ressurser med nye øyne.
8. Prioriter faglig innhold på personalmøter.



Ekstern veileder Sølvi Hessen Schei har betydd mye for utviklingen ved By barnehage i Åfjord. Latteren sitter løst når pedagogisk leder Eva Berdal forteller fra formiddagens måltid.

Fra uro til harmoni rundt måltidet

Ved By barnehage i Åfjord kommune i Sør-Trøndelag «grudde» de voksne seg til måltidet. Etter et år med prosjektet «Den norske barnehagekvaliteten» har det skjedd store endringer. Nå gleder de seg til formiddagsmat med ungene.

Tekst og foto: Julie Maske

– Labbe, labbe, labbetussemann. Asle, Grete og Eilin er deres navn. De er ikke her, de kommer ikke mer, de reiste med en skute til Amerika.

Tretten barn og fire voksne sitter samlet i skinnsofaen i By barnehage. Ute sildrer høstregnet. Inne er det lunt og hyggelig. Stille synger de om Labbetuss og tre og tre barn forsvinner til hver sin faste plass ved bordene i det store rommet. Der venter de til bordet er fullt og alle kan synge bordverset.

– Vi strevde med måltidene før. Da benket vi oss rundt et langbord. Alle de voksne var i aktivitet hele tiden for å få spisingen unnagjort. Med den nye løsningen har vi tid til ungene, ser hver enkelt og får fine samtaler rundt hverdagslige tema, forteller assistent Randi Engen. Hun tror mye av forandringen kom da de ansatte i barnehagen lærte seg å fokusere på det positive i alt som skjedde i hverdagen, og gjenfortelle små og store øyeblikk i såkalte praksisfortellinger.

– Det er inspirerende å være med på å utvikle barnehagen til et bedre sted å være for alle, konstaterer Engen.

Utviklingsarbeid

Det startet for i overkant av et år siden, da fire pilotbarnehager i Midt-Norge ble plukket ut til å være med på forsknings- og utviklingsprosjektet «Den norske barnehagekvaliteten». Målet med prosjektet er å videreutvikle kvaliteten i pilotbarnehagene, overføre erfaringene til andre barnehager i pilotkommunene og få fram viktige kjennetegn ved den norske barnehagekvaliteten. Arbeidet følges med kursing og ekstern veiledning fra Dronning Maud Minnes Høyskole. Pilotbarnehagene har valgt egne satsingsområder for utviklingsarbeidet.

– Vi valgte måltidet. Det var en hverdags situasjon vi ikke hadde gode rutiner for, forteller pedagogisk leder Eva Berdal. Hun har vært pedagogisk leder ved By barnehage i tre år og opplever at det siste året med utviklingsprosjekt har bidratt til økt entusiasme for arbeidsplassen. Mye takket være den eksterne veiledningen.

– Å bli fulgt gjennom prosessen av en ekstern veileder har vært ekstremt viktig for resultatet. Kursdager med mange tilstede gir kortsiktige løft. Vår veileder, Sølvi Hessen Schei, kommer på personalmøter og hjelper oss med å analysere situasjoner og finne løsningsnøkler.

Tålmodighet

– Kan du sende brødet? Fireåringen Asle bøyer seg over bordet og får kurven med kneipp fra treåringen Eilin. Berdal følger med når ungene forsyner seg med smør og leverpostei, men blander seg ikke inn når klumper med pålegg smøres utover med små barnefingre.

– Før vi ble med på prosjektet visste vi at noe måtte gjøres med måltidet, men vi klarte ikke å finne løsninger. Etter veiledning fra Sølvi delte vi gruppen inn i tre bord, med en voksen ved hvert bord. Ingen store fysiske forandringer, men det har skapt en ny hverdag for oss, forteller Berdal.

Hun «overser» Asles hånd i melkekoppen og hjelper Grete ved bordenden med kaviartuben.

– Barna blir mer selvstendige og jeg er mer oppmerksom mot den enkelte enn tidligere, fastslår Berdal. Barna får rom til å hjelpe hverandre, og mulighet til å bruke flere sider ved seg selv.

– Stigmatiserte barn får nye spillerom. Vi ser dem rett og slett mer positivt.

Entusiasme

Etter formiddagsmaten drar vi ned til Årnes, kommunesenteret i Åfjord, og møter Sølvi Hessen Schei.

Berdal har aldri opplevd det som truende å bli vurdert og kritisert av en person utenfor personalgruppa. Schei deltar ikke i hverdagen, men er med på personalmøter.



– Vi hadde et ønske om utvikling. Det er bedre enn å stagnere i rutiner vi selv ikke var fornøyd med, fastslår Berdal.

– Å være veileder har vært lærerikt og spennende. Gjennom å komme inn i personalgruppa er man med i en prosess som varer over tid, sier Schei.

– Ydmykhet og respekt for den situasjonen jeg er invitert inn i er viktig. Vi har forankret prosjektet i personalgruppa og utviklet

motivasjon og entusiasme som er viktige brikker for å komme videre.

I følge Berdal kommer ikke innsatsen til å puttes i en perm og glemmes bort. Tvert imot er ønsket å fortsette utviklingsarbeidet videre.

– Kontinuitet er viktig. Vi skal fortsette med personalmøter med faglig innhold. Målet er å overføre erfaringene fra måltidet til andre situasjoner i hverdagen, bruke den kompetansen alle besitter og videreutvikle barnehagen til et enda bedre sted å være, konkluderer Berdal.



Fireåringen Asle går løs på hvitosten med innbitt konsentrasjon.

Utvikling av barns sosiale kompetanse

I Skedsmo kommune jobber Marianne Nyborg. Hun er pedagogisk konsulent og bobler nærmest over av entusiasme og engasjement for «den gode barnehagen». Når hun skal fortelle hva den gode barnehagen består i, er det ett tema hun ikke kommer utenom – sosial kompetanse.

Tekst: Hilde Bringsli

Nyborg forteller at da muligheten for å delta i prosjektet dukket opp i 2001, var veien til deltakelse kort. Prosjektet passet som hånd i hanske med kommunens barnehagesatsing og kvalitetsarbeid generelt. Administrasjonen inviterte de kommunale barnehagene til et samarbeid med Høyskolen i Oslo (HiO). Syv barnehager meldte seg. Det tre-årige prosjektet har fått tittelen «Fra plan til handling» og tar utgangspunkt i Kari Lamers rammeprogram: «Du og jeg og vi to» – om å fremme barns sosiale kompetanse.

Sosial kompetanse

I rammeplanen for barnehagene står det at når barna slutter i barnehagen skal de ha utviklet god sosial kompetanse. Det betyr blant annet å mestre mellommenneskelig samspill, og å ha evnen til å forstå og innrette seg etter den sosiale situasjonen man er i.

– Vi tenker også at sosialt kompetente barn viser omsorg for hverandre. På denne måten er vi med på å forebygge mobbing, sier Nyborg.

Etter 25 år i barnehagesektoren føler hun seg rimelig sikker på at de aller fleste barn forlater barnehagen med en solid håndbagasje når det gjelder sosial kompetanse. Samtidig tror hun at både de ansatte i barnehagene og barna kan lære enda mer.

Kan bli enda bedre

– Barnehagene i Skedsmo kommune har arbeidet med sosial kompetanse i mange år. Likevel ser vi at vi har problemer med å få dette til å bli en del av barnehagens hverdagsliv. Barnehagene har rett og

slett behov for å få hele personalgruppen til å bli mer reflektert i arbeidet med å fremme sosial kompetanse, sier Nyborg.

Det er viktig at personalet har et felles syn på hva de legger i begrepet. Gjennom hele prosjektperioden har barnehagene brukt planleggingsdager til erfaringsdeling, og satt fokus på sentrale temaer i sosial kompetanse. Disse temaene har blitt diskutert ut fra konkrete eksempler fra barnehagens hverdagsliv. Personalet har også fått fagbøker, samt veiledning og oppfølging fra Kari Lamer og Sissel Hauge ved HiO. Nyansatte får opplæring underveis. Vi har rett og slett satt fokus på personalets rolle og deres betydning for barnas utvikling, sier Nyborg.

Sosial kompetanse læres hele tiden

– Vi har en klar oppfatning om at sosial kompetanse er noe som læres hele tiden. Barn lærer ikke bare gjennom strukturerte situasjoner, men gjennom alle barnehagens små hverdagslige situasjoner. Det er derfor viktig at det er reflekterte voksne som arbeider i barnehagen. Personalet kan ta hensyn til hvert enkelt barn, hvilke sosiale ferdigheter det enkelte barn trenger å lære og hvordan det best lærer det.

Egenevaluering

Nyborg og personalet i de syv barnehagene er godt fornøyd med prosjektet. I en evaluering kommer det fram at de ansatte føler at de har blitt mer bevisst på hva de gjør, og ikke minst hvorfor de gjør som de gjør. Flere sier at de opplever å se barna på en annen og mer bevisst måte, og at de er mer tilstede i her- og nå-situasjoner. De bruker mer tid på å forstå hva barna prøver å formidle, og hjelpe dem i kommunikasjonen seg i mellom. Dette fører til at jobben oppleves som mer spennende og meningsfull, og at deres rolle som voksen i barnehagen er blitt tydeligere. Flere mener dessuten at prosjektet ikke bare påvirker hvordan de forholder seg til barna, men også til hverandre. Felles fokus gjør det enklere å samarbeide og fører til større respekt for at alle er forskjellige.